

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR

Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické a. v. • duben - červen 2022 • cena 20 Kč

Rozhovor s vicekurátorkou Jarmilou Piechovou

Paní Jarmila Piechová je dlouholetou členkou našeho farního sboru. Je správnou křesťankou, která jen málokdy chybí na bohoslužbách, je zodpovědnou presbyterkou a vicekurátorkou, která přichází s moudrými radami, rozumnými názory a neobyčejnými a nevšedními pozdravy u příležitosti konfirmace nebo životního jubilea, je pilnou farnicí, která vždy podá pomocnou ruku na zahradních slavnostech a brigádách. Paní Jarmile jsme položili několik otázek.

1. Paní Jarmilo, v našem sboru ve funkci vicekurátorky působíte již více než dvě desetky let. Co obnáší tato funkce a co se změnilo od doby, kdy jste ve své funkci začínala?

Když si vzpomenu na začátky v presbyterstvu, připadají mi jako vzdálená minulost, kterou jsem snad ani nemohla zažít. Bylo nás hodně a vše plynulo lehce díky zapáleným, obětavým, nezištným a nekonečně oddaným presbyterům, panu pastoruvi Vladislavu Volnému a Rudkovi Volnému, dlouholetému a nezapomenutelnému člověku a kurátorovi. Ti byli ochotni věnovat práci pro dobro všech tolik hodin, sil a umu. Dodnes vidím v kostele i v dalších budovách a místech jejich práci. Byla to ta stará dobrá škola, staří poctivci, kteří málo mluvili a o to více dělali. Konala se i vánoční setkání s rodinnými příslušníky, kde se servirovaly domácí pokrmy, které byly všechny úžasně chutné, s láskou připravené. Muži dělali stavební práce, ženy zase vládly v kuchyni. Jsem moc ráda a nebojím se říct šťastná, že i v současném presbyterstvu jsou lidé, kteří jsou odborníci na svém místě a pokaždé přijdou s radou, nápadem a pomocí, tráví čas nad texty s právníky, vypracovávají odbornou dokumentaci, jednají s úřady, zapojují se osobně do brigád, pracují na starších smlouvách, aby nebyly pro náš sbor nevýhodné a vše jede dál. Kostel se udržuje a opravuje. Jsem za to vděčná. Přesto je pilných a pracovitých lidí méně než dřív a byla bych ještě raději, kdyby jich přibýlo. Chystají se další akce, jako jsou: dořešit topení v lavicích, vyměnit okna na věži, dát do pořádku schodiště a zajistit bezpečnost, aby mohly opět probíhat prohlídky kostela až ke zvonům.

2. Které sborové akce Vám nejvíce přirostly k srdci? Čekají náš sbor nějaké další nové aktivity?

Právě jsem nedávno vzpomínala na jeden zájezd, kdy jsme projížděli zajímavá místa v okrese Bruntál – kostel a Pradědovu galerii v Jiřikově, v Olomouckém kraji muzeum v Lošticích a botanickou zahradu v kopcích. Kolik se tenkrát zúčastnilo lidí a jak jsme si to užili! Baví mě taky smažení vaječiny a Památka založení kostela, kdy v kuchyni zažijeme hodně legrace a práce nám jde pěkně od ruky. Dříve pod vedením pana Cyže, dnes Mirky Volné. Odpovědně vyplněné koncertem, dobrým jídlem a povídáním. Lidí na akcích ubývá, každý má spoustu svých zálib, plánů. Nechci to kritizovat, spíše to chápu. Nikdy nemůže být všechno nastálo, věci jsou v pohybu. Zase ale může přijít něco jiného. Například jsme dlouho neměli tak početnou, aktivní a živou mládež jako poslední roky. Takže nelámu nad ničím hůl. Nesmím ale zapomenout i na úžasné doprovodné akce a koncerty na záchranu varhan.

3. 30. června 2022 se zásadně mění Váš dlouholetý životní režim – odcházíte do důchodu. Jaké plány chystáte v této nové etapě života?

V hlavě mám spoustu plánů a nápadů. Vůbec si nedokážu představit, jestli mi náhodou nebude práce chybět. To se ukáže 1. září. Určitě ale nechci vyspávat a lenošit, to nemám v povaze. Mám ráda režim a řád, a tak to asi zůstane. Chci se začít více otužovat, plavat, cvičit, možná trochu běhat. V zimě běžky, v dalších obdobích kolo, to jsou a doufám budou nejčastější aktivity. Děti bydlí v Olomouci a Prostějově, tak i tyto cesty bu-

určitě vyzkoušet spoustu receptů, které jsem sice krásně uložila do šanonů, ale nestihla uvařit a upéct. A je taky mnoho dalších drobností, které uskutečním. Jsem ráda, že se umím radovat z maličkostí. Třeba ranní úterní procházka prosluněným městem, které se teprve probouzí, klidná všední snídaně, výborný černý čaj v pěkném hrnečku, čtení knížky, deštivý a mlhavý den, ve kterém si vyjdeme třeba do lesa.

4. Celoživotně jste otevřena kulturnímu dění. Co Vás v poslední době obohatilo v této oblasti? Který biblický verš nebo příběh Vás nepřestává inspirovat?

Nejsem velká televizní divačka, ale v poslední době jsem docela náhodně přepnula na Art a narazila na dokumenty o legendárních skupinách i zpěvácích a poznala jejich život, přístup k práci, drobné nuance v tvorbě, kterých si laik nevšimne a hudební odborník je osvětlí. Vždycky jsem se dožívala a pak někdy i našla písničky, abych si poslechla něco dalšího. Obdivuji a ráda poslouchám rozhovory se zajímavými lidmi a posledně mě takový jeden zaujal. Byl s rozhlasovým publicistou a básníkem Františkem Novotným, který dokázal v jednoduchých větách vyjádřit hluboké myšlenky, koncentrovat podstatu a pravdu, že mě to dojalo. O takových lidech a rozhovorech mě každý týden informuje a podrobně o nich vypráví moje maminka, která je věrnou posluchačkou rádia Dvojka. V květnu jsem byla v Albrechticích na besedě s havířovskou spisovatelkou Karin Lednickou, která už píše Šikmý kostel III. Potěšilo mě její povídání a opět jsem si uvědomila sílu slova a příběhu.

Kdybych nebyla učitelkou, bavilo by mě být spisovatelkou. Ale samozřejmě oblíbenou, které se napsané knihy dobře prodávají a jde jí to lehce a rychle. Některé naše plánované akce byly kvůli covidu zrušeny, takže snad se vše časem změni k lepšímu. Žalm, který má pro mě všechno podstatné, je ten známý a často opakovaný dvacátý třetí – *Hospodin je dobrý pastýř*. Je v něm vše. Utrzuje mě v tom, jak je můj život pro Pána Boha důležitý, co všechno mi dává a jak mě v životě vede. Dokonce jsem ho na letošní Noci kostelů v kapli v Senově slyšela v překrásném hudebním podání. Opět na mě hluboce zapůsobil.

5. Co popřejete našim sborovníkům na čas dovolených?

Přeji všem, aby jejich cesty vždy končily šťastným návratem domů. To, jestli tam přšelo, byl nějaký nedostatek v ubytování, není podstatné. I v dešti může být krajina zajímavá. Já mám například pošmourné a nevlídné počasí ráda, a když jsme jednou promokli na kůži na kole a museli jet takto ještě kus cesty, přestala jsem počasí řešit. Právě když něco není úplně normální a neklapne to podle našich představ a stane se něco nepředvídaného, jsou pak z toho ty nejlepší vzpomínky, které pak opakovaně vyprávíme. Jednou se nám stalo, že v náhlé bouři, které se v přírodě bojím, odplula od chaty ve skalách nezajištěná pramice i kánoe a my s manželem jsme je běželi zachraňovat a museli pro ně skočit i do vln. Tehdy Honzík s Martinkou v prosklené verandě sledovali naše hrdinské činy a po této úspěšné misi nám zase oni vyprávěli, jak se o nás modlili a v tu chvíli tvrdili, že když se zachráníme, tak klidně sáhnou i na pavouka.

dou častěji v programu. Společně uskutečňujeme horské túry, cyklovýlety. Mám také pár výborných kamarádek, se kterými se scházíme v kavárně nebo jdeme na procházku a hezky si užijeme společný čas. Možná se budu více věnovat pěstování zeleniny. To je zatím manželova doména, na něj je radost se dívat, jak si s půdou rozumí. Taky jeho kosení je podívaná, která mě neomrzí. Jak se tráva hezky pokládá, jak to sviští, není se hmyzí svět, prostě balzám pro oko i ucho. V důchodu budu muset více vařit, a tak chci

Prostě přeji všem, ať jsou na dovolené kdekoliv, aby měli radost z přítomnosti svých blízkých a uměli jim dát najevo, že jsou s nimi rádi.

- Děkuji za rozhovor, Pavlína Volná

Pozvedám své oči k horám (Žalm 121,1)

Neven v biblických dobách bylo s horami spojeno mnoho příběhů. Na beskydském vrchu Godula se v časech pronásledování protestantů tajně scházeli naši předkové, aby v tichu hor měli společenství. O několik století později, konkrétně v sobotu 7. května 2022, se vydala skupinka bývalých členů bludovické mládeže zdolat vrchol Goduly a také být po delší době spolu. Cím je člověk starší, jako by i ty hory byly vyšší a vyšší :-). Naši výpravu jsme začali návštěvou evangelického kostela v Komorní Lhotce. Bolek Firla, který zde byl pastorem, nás seznámil s historií sboru. Pak začala nejnáročnější část výstupu. V mírném deštíku jsme stoupali vzhůru a u tolerančního památníku jsme „postavili první stanový tábor“. Pak jsme už bez větších problémů dorazili na vrchol. Na chatě Ondráš jsme se posilnili jak duchovním zamyslením, tak teplým jídlem.

Květnový výšlap mi znovu připomněl, že je dobré spoléhat na Pána Boha. I když počasí nevypadalo dobře, a občas dokonce i zapršelo, přesto jsme společně strávili hezký čas.

- Roman Kubiczek

Instalační přímluva pronesená 8. května 2022 biskupem Slezské církve evangelické a. v. Tomášem Tyrlíkem

Chci, abyste povzbuzeni v srdci a spojení láskou hluboce pochopili a plně poznali Boží tajemství, jímž je Kristus; v něm jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání. (Ko 2,2-3)

a poznání v Ježíši Kristu. Uslýšela jsi jeho hlas. On tě povolal do pastýřské a kazatelské služby. Chce Tě vést a dávat Ti sílu a orientaci v tomto chaotickém světě.

Ať je Tvé srdce jako srdce dítěte: plné důvěry ve vztahu k Pánu Bohu!

2. Široké srdce pro lidi.

Není to vůbec jednoduché a snadné mít srdce otevřené a naslouchající i pro ty, kdo s tebou nebudou vždy souhlasit. Pastor je od slova pastýř, který má ve svém stádečku ovečky poslušné, ovečky zbloudilé, ovečky trkavé a všelijak problematické. Měj srdce otevřené do široka pro lidi, které Ti Pán postaví na cestu Tvé služby.

Ať je Tvé srdce jako srdce matky ve vztahu k bližnímu!

Ty víš, co je být matkou. Není to vůbec lehký a snadný úkol. Ale víš, co je milovat navzdory předpokladům, překážkám a problémům. Přeji citlivé a vnímavé srdce matky, buď duchovní mámou pro tento sbor a mnohé lidi, kteří budou hledat bezpečí, přijetí.

Milá sestro Renato, vážený bludovický sbore, dnes si připomínáme tři významné momenty: Den osvobození, den vděčnosti za 77 let míru v naší zemi a Svátek matek. Jako sbor dnes prožíváte den, v němž bude sestra Renata uvedena do úřadu sborového pastora. Máme tedy mnoho důvodů k vděčnosti. Modlíme se za váš sbor, abyste byli společenstvím hluboké víry, vroucí lásky a vytrvalé naděje.

Milá Reni, chci Ti z celého srdce věnovat tři přání:

1. Hluboký a blízký (osobní) vztah s Pánem.

Žijeme v době, kdy lidé žijí povrchně, nejdou do hloubky, nepřemýšlejí o svém životě a bytí. Přeji Ti, abys měla hluboký a blízký vztah s Pánem, který Tě povolal ve křtu svatém do společenství s ním a věnoval Ti dar milosti

3. Vysoké nároky na sebe a dlouhý a vytrvalý dech ve všech situacích života.

Ten, kdo vede druhé, a to jsi Ty, neboť Pán Tě povolal k tomu, abys vedla tento sbor, musí mít vysoké nároky na sebe. Musí být pravdivý sám k sobě. Musí se sám sebe ptát, zda vskutku žije z víry. Měl by být také člověkem, který má trpělivost, dlouhý dech, vytrvalost, i když něco nebude podle našich představ. Měl by však být vytrvalý, plný motivace měnit věci, ale především být otevřen pro změnu u sebe.

Ať máš srdce soudce – ve vztahu k sobě samé!

Ať Pán žehná Tvému životu, Tvé službě, zmocňuje Tě dary, které budeš potřebovat, a dává Ti spolehlivé a moudré spolupracovníky! Buď otevřená a vnímavá na potřeby a výzvy, které budou před Tebou kladeny. Konej vše s Pánem a spolu s dalšími služebníky, motivuj je, inspiruj a veď k Pánu.

Povzbuzujte se navzájem, buďte spojeni láskou a hlubokým pochopením, že v Ježíši Kristu jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání. Amen.

Vyslání vojenského kaplana

Drazí sborovníci, chci se s vámi podělit o hezký zážitek v našem kostele. Byla jím ekumenická bohoslužba - vyslání vojenského kaplana Boleslava Firly, která se konala ve čtvrtek 19. května. Není mi známo, že by se událost tohoto charakteru někdy v minulosti v našem chrámu konala. O to větší radost jsem tedy měl, že vojenský kaplan Boleslav Firla, manžel naší pastor Renaty Firlové, si pro tuto svou životně významnou událost vybral právě náš sbor a chrám. Přestože práci vojenského kaplana vykonává již delší čas, opatření uplynulých měsíců bránila ve vykonání této bohoslužby vyslání.

Celá bohoslužba na mě zapůsobila velice milým dojmem, a to nejen díky velice vstřícnému a lidskému vzájemnému chování mužů ve vojenských uniformách, ale hlavně díky jejich úctě projevané na místě, kde se často lidé v tichosti dokážou setkat se samotným Bohem.

Ústředním bodem bohoslužby bylo složení slibu vojenského kaplana Boleslava Firly a přijetí tohoto slibu zástupcem České biskupské konference a zástupcem Ekumenické rady církví. Tomu předcházelo čtení evangelijního i starozákonního textu z Písma s následnou promluvou. Po samotném složení slibu pak následovaly krátké přímluvné modlitby, společná modlitba a závěrečné požehnání všem zúčastněným. Slavnostní ráz celé bohoslužby podtrhovaly krásné tóny varhan doplněné zvukem trubky.

Jsem moc rád a děkuji za to, že jsem se této bohoslužby mohl účastnit. Mám za to, že prožít takovou událost podruhé již nebudu mít příležitost. Přeji vám požehnané dny.

- Luboš Rajdus, kurátor

Malé zastavení u jednoho z nejvýznamnějších Čechů Antonína Dvořáka – dokončení

Skončily prázdniny ve Spillville a celá rodina zahájila nový školní rok v New Yorku. Dvořák s Kovaříkem na konzervatoři a děti, které se do Čech nevrátily, u soukromých učitelů. Společenský život se nekonal, skladatel upřednostňoval večery v domácím prostředí. Jedna událost však vybočovala ze stereotypu: 16. prosince 1893 se ve slavné koncertní síni Carnegie Hall konala světová premiéra symfonie „Z Nového světa“, a to pod taktovkou Antona Seidla, šéfdirigenta newyorských filharmoniků. Dvořák zažil absolutní triumf, cítil, že napsal své vrcholné dílo.

S dětmi kolem sebe byl skladatel klidnější, ale stýskalo se mu hlavně po Vysoké. Smlouvu s konzervatoří prodlužovat nechtěl, madam Thurberová mu dlužila za několik měsíců gáži. Na jaře 1894 už měl rezervované lodní lístky a 31. května byla celá rodina s velkou slávou uvítána v Praze, na Vysoké dokonce s lampionovým průvodem a muzikou.

Prázdniny utekly jako voda a Dvořák si umínil, že už se „nikam nehne“, ale přece ještě zahájil v New Yorku třetí školní rok, a to v doprovodu paní Anny a devítiletého Otíka. Toho přibral, aby nezlobil babičku.

Dvořák už v New Yorku rád nebyl, ale těšilo ho, že se po celé Americe hraje jeho skladby. Stesk po domově se stupňoval, stejně tak obavy o děti, které zůstaly v Praze. Z dopisů bylo zřejmé, že jsou stále nemocné. Tyto nálady se mu hruly do not. Sáhl po Bibli kralické. Ve stejný den, kdy dopsal perlu mezi nimi „*Hospodin je můj pastýř*“, zemřel v Čechách jeho čtyřiaosmdesátiletý otec.

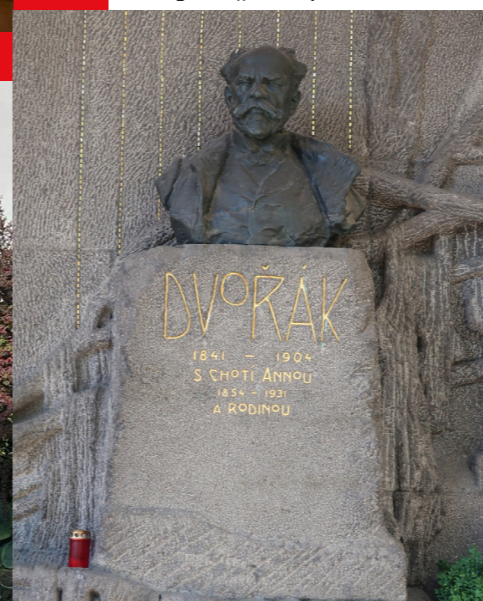
Na podzim 1895 se po tříleté pauze vrátil Antonín Dvořák jako profesor kompozice na Konzervatoř v Praze. Jeho nejtalentovanějšími studenty byli: Oskar Nedbal, Josef Suk, Vítězslav Novák aj. Dvořák si vážil i toho, že byl požádán, aby zahájil rok 1896 jako dirigent právě vzniklé České filharmonie. S radostí uvedl v Rudolfinu své symfonické básně „*Vodník, Polednice a Zlatý kolovrat*“. Inspirací mu byla sbírka balad K. J. Erbena *Kytice*. A najednou se Antonín Dvořák cítil unavený, ale ještě si chtěl splnit svůj sen: napsat operu. Učarovala mu pohádka Boženy Němcové „*Čert a Káča*“. Obecenstvo bylo při premiéře nadšené, kritika velice příznivá. Spokojený autor pátral po dalším libretu.

Vzápětí se přihodilo toto: kancelář Národního divadla zveřejnila v novinách zprávu, že po úspěchu Čerta a Káči hledá Mistr Dvořák nové libreto. Mladý, ještě neznámý básník Jaroslav Kvapil, měl jedno připraveno, ale odmítl ho v té době už známi skladatelé Nedbal, Foerster, Kovařovic i Suk. Ze skromnosti si Kvapil netroufal oslovit světového skladatele. Mýlil se. Nadšení ze společenské práce se dostavilo jak u skladatele, tak u libretisty. Dvořák pracoval velmi rychle. Předloha – pohádka H. Ch. Andersena *Malá mořská víla* – ho zcela pohltila. Dvořák, který tak nesmírně miloval přírodu, získal libreto, v němž měl příležitost vytvořit o ní překrásnou báseň. Árie Rusalky a Vodníka jsou po celém světě odměňovány potleskem na otevřené scéně. A sama vodníková postava, to není příšera z českých pohádek, to je milující, starostlivý, laskavý otec. Do jímavé melodie „*Celý svět nedá ti, nedá*“ Dvořák určitě vložil nejvíce citu ke svým dětem, zvláště k Otylce, která v dětství vážně nemocná, čtyři roky po premiéře zemřela. „*Rusalka*“ měla premiéru 31. března 1901 v Národním divadle za řízení Karla Kovařovice. Zachovalo se písemné zamyšlení Jaroslava Kvapila: „*Ještě po letech mně bolí srdce, že jsem tenkrát po Rusalce nedovedl napsat přeskvělému skladateli text nový: po desetiletí žehnám jeho památce, že aspoň jedenkrát mne vzal na svých sférických křídlech do výšin, kam by verš můj sám nikdy nedoletěl.*“

V době tohoto vyznání už nemusel být Kvapil tak skromný. Byl šéfem a režisérem činohry Národního divadla. A pouze na okraj – byl manželem slavné herečky ND – Hany Kvapilové.

A teď už zbývá čtyřdílné setkání s Antonínem Dvořákem ukončit. Je pravda, že měl rád lidi, nedělal mezi nimi rozdíl. Kontakty udržoval s významnými hudebníky (slavnými dirigenty, sólovými hráči, pěvci, členy komorních sdružení i filharmonii), ti všichni šířili po světě Dvořákovu hudbu, i když on byl nejšťastnějším, když ji slyšel doma – v Čechách. A také měl mnoho přátel mezi prostými lidmi, se kterými si rád poseděl a popovídal. Velmi blízko měl ke slavným svým současníkům – Brahmsovi a Čajkovskému. S těmi se cítil jako rovný s rovnými. Vždyť mu byly uděleny čestné doktoráty prestižních světových univerzit. A nelze popřít fakt, že Mistr Antonín Dvořák je jedním z mála umělců na světě, který byl ctěn a oslavován ještě za svého života. Ten byl ukončen náhle a nečekaně 1. května 1904. Jeden z nejslavnějších Čechů odpočívá v rodinné hrobce na Vyšehradě.

- Milada Kučerová, emeritní profesorka Gymnázia Komenského Havířov

Ohlédnutí za konfirmační výukou

Měsíc září je období, ve kterém se opětovně začínají mnohé aktivity týkající se vzdělávání nebo vyučování. Patří k nim i výuka konfirmandů. Nikdy není jasné, kolik mladých lidí (z těch, co byli pokřtěni) rodiče přihlásí. Vždy je to jen nepatrné procento. A tak tomu bylo i v letošním školním roce. Na začátku září se přihlásili dva žáci: *Natálie Enenkelová a Theodor Richter*. Alespoň dva, pomyslela jsem si. Pak jsme s Pavlínou Volnou procházely seznam pokřtěných dětí, mezi nimiž byli objeveni další potenciální kandidáti. Paní Pavlína neváhala a oslovila další rodiny. K původním dvěma konfirmandům se přidali další dva: *Stanislav Grygar a Alena Mrózková*. Všichni jsme měli velkou radost, neboť výuka je vždy zajímavější, když je více dětí.

Na setkáních jsme studovali z knihy *Věřím a slibuji*, kterou naše církev vydala právě za účelem konfirmačního vyučování. Mluvili jsme o Bibli – jejím rozdělení, vzniku, obsahu, o praktických věcech – jak ji číst. Naučili jsme se Desatero přikázání a přemýšleli, jak je aplikovat pro život s Bohem. Přiblížili jsme si život Pána Ježíše Krista i jeho spasitelské dílo. V souvislosti s Ježíšovým životem jsme mluvili o svátcích, které nám připomínají jeho narození, smrt, zmrtnýchvstání i vstoupení na nebesa. Hovořili jsme o naší církvi, bohoslužbě, dokonce

i o „posledních věcech“, ke kterým patří otázka smrti, vzkříšení, věčného zatracení a věčného spasení. Bylo toho hodně, o čem jsme si vyprávěli a přemýšleli. Věřím, že něco z toho zůstane nejen v myslích, ale především v srdcích našich konfirmandů.

Zkouška konfirmandů – *Natálie, Aleny, Stanislava a Theodora* – proběhla první květnovou nedělí. Poslední květnovou nedělí se konala slavnost konfirmace, kdy byli naši konfirmandé slavnostně přijati do sboru a církve. V rámci slavnosti pronesla vicekurátorka Jarmila Piechová pozdrav za presbytery a dorost se sborem Laudate zazpívali společnou píseň.

Chvilky setkávání s mladými lidmi v období dospívání jsou pro mě vždy určitou výzvou i potěšením. Jsem vděčna Pánu Bohu i za letošní konfirmandy, se kterými, věřím, se budeme moci setkávat i nadále, například v pátek na dorostu nebo v neděli na bohoslužbě.

– Renata Firlová, pastor sboru

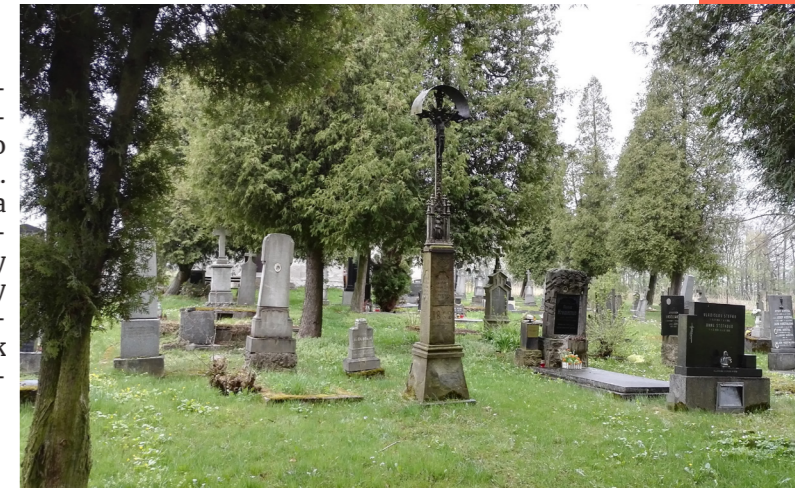
Tiché místo uprostřed polí – 1. díl

Místo, kde lidé žijí, je stejně důležité, jako místo, kde po smrti odpočívají. Tuto skutečnost si uvědomovali obyvatelé Šenova už na konci 19. století, když začali vyvíjet aktivity směrem k vybudování hřbitova.

Historie

Pozemek k založení evangelického hřbitova v Šenově daroval Matyáš Miksa. V r. 1862 byl posvěcen bludovickým farářem Bernardem Folwarczným a ve stejném roce byla postavena i dřevěná zvonice, na níž byl zavěšen 11. prosince 1869 zvon o váze 375 kg. Tesařské práce byly provedeny Františkem Hrbáčkem a jeho syny. V r. 1896 byla postavena zděná hřbitovní kaple, která zde stojí dodnes. Dávnou historii připomíná centrální kříž z r. 1862 a náhrobky s nápisy českými, polskými i německými.

Současnost

Tiché místo uprostřed polí sloužilo k odpočinku zesnulých od r. 1861. Toto místo je místem jejich odpočinku dodnes. Není a nebude už však tak tiché a klidné, jako bývalo dříve. Okolo něj se rozšiřuje výstavba rodinných domků. Po více než 120 letech, kdy kaple bez problémů přestála nepřízně počasí i dějinných událostí, to vypadá, že jí okolní výstavba příliš nesvědčí. Před několika lety se objevily svislé trhliny po obou stranách apsidy. V r. 2018 proto byly provedeny sanační práce k zajištění její statiky. Z původních 91 hrobových míst je již 39 opuštěných. Stále je však 52 hrobů, o kterých rodiny zesnulých pečují, zdobí je květinami a zapalují na nich svíčky.

Výhledy

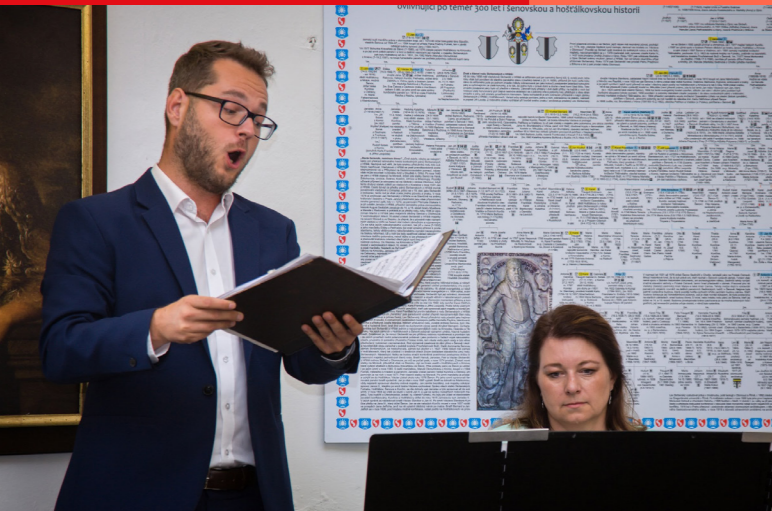
Hřbitov i kaple v Šenově jsou ve vlastnictví FS v Havířově Bludovicích. V současné době se v kapli koná bohoslužba jednou ročně u příležitosti výročí jejího založení. Presbyterstvo se otázkou zachování dobrého stavu kaple intenzivně zabývá a hledá možnosti jejího širšího využití. Hřbitov provozuje Měpos, příspěvková organizace zřízená Městem Šenov, která se také stará o pozemek a jeho údržbu. V letošním roce byla podána žádost o dotaci na projekt „Oživení kulturního dědictví – kaple na Sedlácích v Šenově“. Projekt zahrnuje zpřístupnění kaple nejen věřícím, ale i široké veřejnosti.

První veřejné otevření kaple se konalo dne 10. června 2022 v rámci celostátní akce Noc kostelů, kterou zahájí-

la ředitelka šenovského muzea Simona Slavíková. Ta poděkovala Městu Šenov za dotaci na výmalbu a zabezpečení kaple a možnost přípravy k Noci kostelů. Pastor Renata Firlová pronesla biblické poselství a s vděčností uvítala další možnou spolupráci muzea a bludovického sboru. Akci obohatili svým vystoupením operní zpěvák MgA. Tomasz Suchanek za hudebního doprovodu Adély Hlubinové. Simona Slavíková četla z Kroniky Kryštofa Bernarda Skrbenského z Hříště. Poté byla na hrob Matyáše Miksy, na jehož pozemku byl založen přilehlý evangelický hřbitov a postavena dřevěná zvonice a později kaple, položena z rukou ředitelky Slavíkové a pastor Firlové kytice. Individuální výklad k šenovské historii přednesla Simona Slavíková. V průběhu akce Noc kostelů navštívilo kapli 130 návštěvníků.

Rada Města Šenova v čele se starostou Ing. Janem Blažkem schválila dotaci ve výši 49 000 Kč, a to na opravu a výmalbu interiéru kaple a přípravu na její otevření u příležitosti Noci kostelů. Souběžně probíhala také jednání

s ředitelkou muzea v Šenově Simonou Slavíkovou, která vedou k úzké spolupráci našeho farního sboru a muzea.

Muzeum v Šenově má zájem o využití kaple k umístění obrazů rodu Skrbenských, jehož členové se dlouhá léta hlásili k evangelické víře a přes 300 let byli majiteli šenovského panství a šenovského zámku, který byl v r. 1927 téměř celý zbořen. Obrazy jsou v současné době v depozitáři na zámku ve Velkém Březně a jejich kopie je možné dočasně zhlédnout na zámku v Hošťálkovech, který byl také ve vlastnictví Skrbenských. Muzeum má zájem o navrácení těchto obrazů zpět do Šenova.

Spolupráce s muzeem se jeví jako oboustranně výhodná. Farní sbor bude kapli i nadále využívat pro bohoslužebnou činnost a zároveň využití prostoru pro výstavu umožní muzeu získat zpět obrazy, které úzce souvisí s historií Šenova. Je v zájmu nás všech, aby se toto opomíjené místo znovu dostalo do povědomí širší veřejnosti. Proto je v současné době část aktivit presbyterstva zaměřena i tímto směrem.

Výzva

Přestože kaple v Šenově patří od svého počátku k FS v Havířově Bludovicích, chybí nám vazby na místní evangelíky, kteří mají k naší církvi, ke hřbitovu a kapli v Šenově osobní vztah. Vyzýváme proto všechny, kdo mohou svými vzpomínkami nebo vzpomínkami svých blízkých, fotografiemi, dokumenty apod. přispět k ucelenému souhrnu informací i k obnovení vztahů, aby neváhali a zaslali nám své podněty na níže uvedené kontakty:

Renata Firlová, e-mail: renafi@email.cz, telefon: 739 108 583
Adéla Hlubinová, e-mail: adela.hlubinova@seznam.cz, telefon: 732 706 537

poštou na adresu:
FS Slezské církve evangelické a.v.
k rukám Mgr. Renaty Firlové
Selská 10
736 01 Havířov Bludovice

Pokud znáte původní rodiny ze Šenova, které již mohou bydlet jinde a pro vzdálenost či přetřhané vazby nejsou aktivními členy FS, ale mohli by nám pomoci doplnit archivní informace, prosíme o jejich kontaktování, příp. předání kontaktu na ně. Zajímavosti týkající se historie obou míst budeme postupně zveřejňovat.

– presbyterka Adéla Hlubinová

Co řekla o Noci kostelů v kapli Šenov ředitelka muzea?

„Letošní Noc kostelů byla prvním, z dlouhé řady kroků, kterými se budeme snažit zachovat kapli pro ty, kteří přijdou po nás. Letos uplyne 160 let od chvíle, kdy se šenovští evangelíci rozhodli založit zde na pozemku věnovaném Matyášem Miksou svůj hřbitov, který byl v téže roce posvěcen pastorem bludovického sboru Bernardem Folwarznyem. Děkuji všem okolnostem – osudu, náhodě, vůli Boží – že jsme my pracovníci muzea v Šenově navázali spolupráci se zástupci církve a společně začali pracovat na zachování evangelické kaple v Šenově na Sedlácích.“

– Za Knihovnu a Šenovské muzeum Simona Slavíková, ředitelka

Es waren einmal vier Kinder: Peter, Suse, Edmund und Lucy

Před nějakým časem jsem přečetl (nebo spíše přelouskal) v německém jazyce knihu *Letopisy Narnie*. Stejnomený film patřil v mém dětství mezi ty nejoblíbenější, důvodem byla pravděpodobně dechberoucí bitva na jeho samotném konci, ke které celá dějová linie směřovala. Už tehdy jsem měl povědomí o tom, že irský spisovatel a autor Narnie C. S. Lewis byl věřícím člověkem. Avšak nic víc než to, že vznešený lev Aslan připomínal svým vystupováním Boha, jsem za příběhem neviděl.

Ve filmu se chtěl puberták Edmund stát králem objeveného kouzelného světa a zamlouvala se mu představa, že by mu jeho sourozenci mohli jednoho dne sloužit. Snažil se je proto přivést do Narnie k čarodějnici. To se mu však úplně nepovedlo a nespokojená čarodějnice jej vzala do svého zajetí. Edmundovi sourozenci hledali pomoc u Aslana, který chlapce osvobodil. Čarodějnice si poté Edmunda na základě starodávných zákonů nárokovala zpět a po vzájemné dohodě nakonec položil lev svůj život jako výměnu za chlapce. V závěru filmu byla velká bitva, která skončila porážkou čarodějnice díky pomoci Aslana, který vstal z mrtvých.

Převedením knižní formy do filmové podoby dochází mnohdy ke ztrátám zásadních informací. Promluvy postav jsou pozmeněny, některé dialogy dokonce zcela vynechány. Při své četbě jsem nacházel Lewisovy dvojsmysly téměř

v každém odstavci. Jejich význam nabýval ještě větší hodnotu tehdy, když se mi v krkolomném préteritu a perfektu (formy minulého času v němčině) konečně podařilo najít odpovídající překlad v českém jazyce.

Milí čtenáři, dovoluji, abych se s vámi podělil o některé hluboké myšlenky ležící ukryté pod povrchem příběhu Narnie. Velké poselství skrývá na první pohled nevýznamný rozhovor mezi Aslanem a čarodějnici, která si přichází nárokovat Edmunda zpět poté, co se jej Aslanovi podaří osvobodit.

Čarodějnice: Máte mezi sebou zrádce, Aslane.
Aslan: Jeho zrada však nebyla vůči tobě.
Čarodějnice: Dobře víš, že podle zákona mi patří každý zrádce, náleží mi každá zpronevěra. Mám právo zabít. Jeho život propadl mně a jeho krev je mé vlastnictví.

Po vzájemném vyjednávání se Aslan rozhodne učinit něco, co čtenářům knihy nedává úplně smysl. Mocný lev, za kterým stojí celá armáda, pokládá život za chlapce, který byl schopný pro své touhy zradit dokonce i své sourozence. O pár stran později, kdy jsou Edmundovy sestry svědky Aslanova zmrtnýchvstání, se čtenáři dozvídají z Aslanových úst vysvětlení:

Věděni čarodějnice sahá pouze k počátku času. Kdyby se však podívala trochu dál, až za úsvit času, kde je ticho a temnota, dozvěděla by se o jiném kouzle: když se někdo, kdo se ničím neprovinil, dobrovolně obětuje za viníka, kamenný stůl pukne vedví a smrt ustoupí zpět.

Vidíte i vy v tomto krátkém úryvku to, co já? Vnímáte paralelu mezi příběhem o lvovi a vůbec největší události, která se kdy v dějinách stala? Čarodějnice zde zaujímá roli smrti: předtím, než se Ježíš Kristus obětoval za naše hříchy, měla smrt obrovskou moc, do jejích spárů náležel každý hříšník, každý smrtník. S Ježíšovým příchodem však přišla naděje. Naděje pro ty, kteří už nechťejí být otroky hříchu. Naděje pro všechny, kteří vyhlížejí věčný život. *Neboť byl mrtvý, a hle, je živý na věky věků. Má klíče smrti i záhrobní (Zjevení 1,18).*

Závěr mé úvahy zakončím dialogem mezi dvěma sestrami poté, co se Aslan zapojuje do bitevní vřavy a bojuje bok po boku s Edmundem:

Lucka: Tuší vůbec Edmund, co pro něj Aslan udělal? Ví, jaká byla dohoda mezi Aslanem a čarodějnici?
Zuzka: Nic nemůže vědět.
Lucka: A neměli bychom mu to říct?
Zuzka: Ne, to by bylo přece hrozné. Představ si, jak by ses v takové situaci cítila ty.
Lucka: To je přece lhotejné. Měl by to vědět.

A co vy, milí čtenáři? Je někdo ve vašem okolí, kdo by měl tu Zprávu vědět? Nebo si ji necháte pro sebe?

– Frederik Volný

28. srpen 2022

Program

8.30 h
slavnostní
bohoslužba

15.00 h
divadelní
představení
„Noemova archa“

240. výročí založení sboru

Spacer po Błędowicach

Po przerwie spowodowanej pandemią rozerwał się worek z wszelkiego rodzaju ciekawymi propozycjami wycieczek, wyjazdów, ale także możliwości zwiedzania ciekawych miejsc, które znajdują się za miedzą. Grupa nauczycieli emerytów z Zaolzia spotkała się na spacerze po Błędowicach w dniu 31 maja 2022. Uczestnicy zwiedzili kościół, gdzie pastor Renata Firla opowiedziała nam jego historię. Jest to jeden z trzech tolerancyjnych kościołów na Śląsku Cieszyńskim z roku 1781. Chłuba kościoła są cudownie brzmiące organy. Wspólne śpiewy przy akompaniamencie organów p. Walerii Pyszko zakończyły spotkanie z historią kościoła.

Zesłanie Ducha Świętego – 5. 6. 2022

Dopołudniowe kazanie wygłoszone przez kapelana ks Bolesława Firłę. W kazaniu także została wytłumaczona symbolika tego święta. Liturgiczne Święto Zesłania Ducha Świętego zwane również Pieczęcią lub Zielonymi Świętami i ich symbolika ogień, światło i gołębica. Na Śląsku Cieszyńskim w drugim dniu Świąt Zesłania Ducha Świętego, po nabożeństwie, wierni spotykają się przy parafiach na tradycyjnym smażeniu jajecznicy pod gołym niebem. Tak też było u nas w Błędowicach. Wierni parafianie się zeszli by dotrzymać tradycji. Najpierw zgromadziliśmy się w kościele by wysłuchać muzyki organowej w wykonaniu studentki Barbory Pastrňakovej i Sebastiana Šupola – trąbka. Pełni wrażeń przechodzimy do ogrodu gdzie grupa prezbiterów z kuratorem i Panią Mirką przygotowali pyszną jajecznicę usmażoną na ogniu. Jak zwykle dużym zainteresowaniem cieszyły się frgale upieczone przez Panią Mirkę Volną. Dziękuję w imieniu wszystkich uczestników i gości za pięknie zorganizowany czas. Szczególne podziękowania kierujemy do Pani Pastor i do grupy prezbiterów, jak i Pani Mirki.

- Danuta Šmitovska

BLUDOVICKÉ OZVĚNY

LÉTO 2022

Jubilanté

90 let

Marta Bubiková, Životice

85 let

Danuta Świdrová, Havířov Město

80 let

Alžběta Kielarová, Životice

75 let

Anna Molinková, Suchá
Vladislav Prymus, Životice
Ing. Eduard Kokotek, Bludovice
Anna Kořínková, Frenštát p. R.
František Cichý, Podlesí

70 let

Janina Tomanová, Bludovice
Zofia Kniezková, Havířov Město
Lydie Radecká, Bludovice
Vanda Tyrliková, Životice

65 let

Ing. Vladislav Bubik, Životice
Wiesław Jaworek, Bludovice

60 let

Ing. Roman Chmiel, Bludovice
RNDr. Josef Poláček, CSc., Šenov

55 let

Roman Lovich, Šumbark

50 let

Marek Staš, Životice

Křty

Lucie Kiššová,
Roman Kišš a Danuše Moskálová

Roman Gabriel Balog,
Roman Balog a Daniela Beňaková

Marek Bešše, Andrej Bešše
a Lenka roz. Kubiczková

Felix Bogumił, Ireneusz Bogumił
a Patrycja Klaudie Bogumił

Rozálie Balážová,
Zoltán Baláž a Rozálie Pulková

Mateo Zajac,
Martin Zajac a Petra Zajac

Laura Anna Parchanská,
Patrik Parchanský a Adéla Tyrlíková

Artur Pšánský,
Jan Pšánský a Pavlína Krejčí

Nela Fifigerová,
Lukáš Fifiger a Lucie Przewczková

Svatby

David Olbracht a Dagmar Černodrinská

Miroslav Puczok a Anna Hájková

Pohřby

Lumír Hrabec,
54 let, Horní Bludovice

Hilda Fukalová roz. Chmielová,
87 let, Bludovice

Bludovický informátor - Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické augsburského vyznání

Adresa redakce: Selská 12, 736 01 Havířov - Bludovice

Redakce: Mgr. Pavlína Volná

Sazba a grafická úprava: Milan Maček